

Тема номера: Як допомагати

РЕДАКЦІЯ VERBUM

30 ВЕРЕСНЯ 2025

Шановні читачі! «Віра без діл не приносить плоду», — пише в посланні апостол Яків. Як, зрештою, і любов без діл — адже тільки вчинками ми можемо виявити людям свою небайдужість; як і пам'ять без діл — адже пам'ять потребує жестів і справ, щоб залишатися справді живою; як і добрі наміри без діл — адже вони в такому разі лишаться просто намірами. Слова мають силу, та саме діла (які, зрештою, іноді полягають у тому, щоб наважитися щось сказати вголос) виявляють щирість наших ідей і глибину наших свідчень. Тож у цьому випуску «Вербуму» ми розмірковуємо про дії, здатні розрадити, підтримати й допомогти тим, хто поруч із нами.

Owen Gent

У першому тексті випуску Галина Качур говорить про загальні принципи допомоги, ґрунтованої на повазі до людини, яку ми хочемо підтримати, та й до нас самих. З одного боку, допомагати й отримувати допомогу доводиться кожному з нас; із другого, існує чимало суспільних упереджень і викривлених уявлень щодо того, якою саме має бути допомога, — і їхнім наслідком часто стає гіркий післясмак, байдуже, на якому боці підтримки ми були. То як точно не треба допомагати — і як варто?

Далі Ірина Максименко радить придивитися до принципів, якими керуються у служінні військові капелани, щоб і самим зрозуміти, як підтримувати воїнів і їхніх рідних. Люддяність і повага до особистої гідності, вміння слухати й бути вдячними — ось дороговкази, помітні в капеланських висловлюваннях. Зрештою, вони мають цінність у спілкуванні не тільки з військовими.

Анастасія Рябчук розмірковує про допомогу ближнім як про свідчення й невід'ємну складову того, що царство Боже — між нами. Вона відштовхується від біблійної оповіді про Ісусову

проповідь у Назареті, яка справила на слухачів таке враження, що вони вирішили Його прогнати. Зміст проповіді був простий — і радісний: ось настав рік Господній сприятливий, час визволення, зцілення й перемоги над гріхом. Не таких добрих новин чекали в Назареті, і не таких добрих новин часто очікуємо ми, коли думаємо про тріумфальне настання царства Божого. Однак навіть дрібні прояви любові та взаємної підтримки нагадують, що Бог уже діє в наших життях.

Тетяна Адаменко пише про інший різновид допомоги — мистецький. Вона розповідає про свій проєкт «Обличчя вулиць», яким вшановує людей, на чю честь були перейменовані вулиці у Дніпрі. Кожне з цих імен — це дослідження проявів української культури, які в радянські часи старанно замовчували, і занурення в нашу історію, що дає змогу відчувати себе частинкою великої тяглості, довгої традиції внутрішньої свободи.

Насамкінець, як завжди, пропонуємо вам два архівні тексти: статтю Юрія Ліфансе про Спільноту святого Егідія та інтерв'ю з Крістіаном Мельцареком про роботу шпитального капелана.

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in </home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php> on line **284**